

Posudek bakalářské diplomové práce

Beata KEMPŇÁ, Životní příběh kněze ve druhé pol. 20. století: Mons.
Miloslav Klisz. Olomouc, katedra historie FF UP, 2009,
72 stran.

Katolická církev v Československu patřila po únoru 1948 k nejvíce persekvovaným církvím. Část duchovních, nezřídka pod nátlakem, vstoupila do kolaborantských organizací duchovních, část byla persekvována a konečně byli i ti kněží, kteří se museli vyhnout přílišné aktivitě ve svém povolání, jež mohla vést až k vyřazení z jejich činnosti odebráním tzv. státního souhlasu či naopak vystříhat se pasivity, která mohla být chápána jako spolupráce s komunistickým režimem. Tuto vrstvu kněží autorka výstižně pojmenovala jako tzv. šedou zónu.

Činnost a postavení přílušníka této zóny autorka rekonstruovala na příkladu P. Miloslava Klisze /nar. 1916/. Jak příznačné bylo, že v pastoraaci byl překládán do osmi farností; časté překládání duchovních z místa na místo mělo podle státních a stranických orgánů zamezit, aby správci farností "nezapustili kořeny". P. Klisz byl též postižen povoláním k PTP, které měly podle komunistického režimu převychovat politicky nespolehlivé. Tuto vojenskou službu musel vykonávat v l. 1951 - 1954. Od povolání do těchto trestních praporů mu neodpomohla ani předchozí dobrovolná krátkodobá brigáda v dole v Doubravě. Důvodem zřejmě bylo odmítnutí nabídky krajského církevního tajemníka, aby se stal sekretářem Apoštolské administratury v Českém Těšíně, což P. Klisz odmítl s tím, že církevní posty nemohou rozdělovat státní úřady, ale pouze biskup.

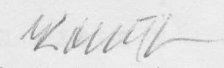
Autorka měla hodně ztížený archivní výzkum tím, že některé fondy nejsou zpracovány, a proto jsou nepřístupné badatelům, proto je částečně nahradila jinými zdroji, např. fondem KV NF v Ostravě, Severomoravský KNV v Ostravě či KNV v Olomouci. Přesto její sledování pastorační činnosti P. Klisze končí působením v Hnojníku a chybí údaje o jeho aktivitách v poslední jeho farnosti v Albrechticích u Č. Těšína v l. 1981 - 1998. V orální historii, kterou autorka hojně používala, záleží ovšem hodně na narátorově ochotě rozdělit se s tazající o své vzpomínky a zážitky.

V práci zůstaly neopravené kromě interpunkce některé omyly, např. že P. Klisz zastával v l. 1976-1979 funkci rady Apoštolské administratury v Olomouci, ta působila do svého zrušení v r. 1978 v Českém Těšíně /str. 7/; olomoucký arcibiskup Vaňák nebyl zvolen, ale jmenován Apoštolským stolcem /s. 59/, místo narození P. Klisze Polská Lutyně se dnes nazývá Horní Lutyně /s. 6/, v liturgické komisi nepůsobil od r. 1946 /s. 7/, ale od r. 1965 /s. 56/, při zmínce, že P. Klisz neschválil ~~si~~ s negativně laděným článkem proti biskupu Vranovi v Katolickém týdeníku /s. 64/ mohla být uvedena citace.

Práce je psána s velkým zaujetím, není však glorifikací této pozoruhodné osobnosti, které doposud nebyla ani registrována českou odbornou literaturou. Po doplnění cézury let 1981-1998 by si zasloužila, aby byl alespoň ve výtahu publikována. Tato tematika je stále ještě málo známá a pamětníci bohužel odcházejí.

Předložená bakalářská práce splňuje požadavky, kladené na tuto práci navrhuji zahájit její obhajobu a navrhuji hodnocení velmi dobře.

Olomouc, 14.XII. 2009

Doc. PhDr. Miloš Kouřil